ΤΗ ΚΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεών, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Ἦχος δ'
Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ἱερεὺς Ἱερώτατος, ἀθλητὴς ἐννομώτατος, συγγενὴς τοῦ κτίσαντος, ἀληθέστατος, θαυματουργὸς ὑπερθαύμαστος, φωστὴρ διαυγέστατος, πλανωμένων ὁδηγός, Συμεὼν ἀναδέδειξαι, στῦλος ἄσειστος, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἄνω, βασιλείας κληρονόμος, καὶ τῶν Ἀγέλλων ἰσότιμος.

Μετὰ πόνους τοῦ σώματος, πολυτρόπους θαυμάσιε, μετὰ πᾶσαν βάσανον, πολυώδυνον, μετὰ μυρία παλαίσματα, Σταυρῷ προσωμίλησας, ἐκμιμούμενος Χριστόν, σταυρωθέντα θελήματι, ὅθεν σήμερον, Συμεών σου τὴν μνήμην τὴν φωσφόρον, ἐκτελοῦντες τὰς αἰσθήσεις, τὰς ψυχικὰς φωτιζόμεθα.

Εἰς ναὸν ἐπουρανιον, Ἱερῶς προσεχώρησας, Ἱερῷ σταζόμενος, μάκαρ αἵματι, καὶ τὴ Τριάδι παρίστασαι, πλουσίως λαμπόμενος, ταὶς ἐκεῖθεν ἀστραπταίς, πηγαζούσαις πανόλβιε, ὅθεν χαίροντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην ἐκτελοῦμεν, Συμεὼν ταὶς σαὶς πρεσβείαις, λύσιν πταισμάτων λαμβάνοντες.

Δόξα... Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'

Χριστοῦ σὲ συγγενῆ, Συμεὼν Ἱεράρχα, καὶ Μάρτυρα στερρόν, ἱερῶς εὐφημοῦμεν, τὴν πλάνην ὀλέσαντα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα, ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζοντες, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαίς σου λαμβάνομεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετα τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Σίμων ὁ καὶ Συμεὼν ὑμνείσθω πόθω.
Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α' Ἦχος δ'
Ἄσομαί σοί, Κύριε ὁ Θεός μου

Σίμων Ἱερώτατε τῶ Δεσπότη, στεφηφορῶν παρεστηκῶς, τοὶς πόθω τὴν μνήμην σου, τελοῦσι τὴν πανίερον, πταισμάτων λύσιν αἴτησαι.

Ἱστίω πτερούμενος θεομάκαρ, τῶ τοῦ Σταυροῦ ὡς ἀληθῶς, τοῦ Πνεύματος αὔραις, τὸν κλύδωνα παρέδραμες, τῆς πλάνης Παμμακάριστε.

Μύρω θείω ἔχρισεν Ἱερέα, σὲ τοῦ λαοῦ ὁ ἐκ φυλῆς, Ἰούδα βλαστήσας Χριστός, Συμεὼν Ἱερώτατε, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε.

Θεοτοκίον

Ὡς οὖσα τῆς κτίσεως ἀνωτέρα, πάσης τὸν Κτίστην καὶ Θεόν, ἐν μήτρᾳ συνέσχες, Παρθένε καὶ ἐκύησας,

βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Ὠδὴ γ'
Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε
Νεύσει πρὸς Θεὸν θεούμενος, ὅλος Ἱεράρχα, θεοειδὴς ἐχρημάτισας, μαρτυρίου περιαστράπτων, λαμπηδόσιν ἱερώτατε.

Ὄρθρος τοὶς ἐν σκότει ἔλαμψας, τῆς δικαιοσύνης, ὑποδεικνύων τὸν Ἥλιον, ἐκ νεφέλης Παρθένου Κόρης, τοὶς ἀνθρώποις ἀνατείλαντα.

Κόσμου ἡδονὰς ἐμίσησας, καί, Ἀρχιερέων, κόσμος τερπνὸς ἐχρημάτισας, καὶ ἀθλήσας, ὑπερκοσμίου δόξης Πάτερ κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον
Ἅπας ἐγκωμίων πάναγνε, νόμος νὺν ἡττᾶται, σὲ ἀνυμνεῖν θεονύμφευτε, τὸν γὰρ Λόγον Θεοῦ τεκοῦσα, τοὺς Ἀγγέλους ὑπερβέβηκας.

Ὁ Εἱρμὸς
«Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν, διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου».

Κάθισμα ̓Ηχος δ'
Ὁ ὑψωθεὶς
Ἱεραρχίας ταὶς στολαὶς ἐκοσμήθης, καὶ μαρτυρίου καλλοναὶς ὡραιώθης, καὶ τῶ Θεῷ σὺν δόξῃ παριστάμενος, λάμπεις αὐγαζόμενος, τῶ φωτὶ τῆς Τριάδος, ὅθεν δυσωπούμέν σε, Συμεὼν Ἱεράρχα. Ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεόν, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων σὲ πρέσβευε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

Ὠδὴ δ'
Δι' ἀγάπησιν οἰκτίρμον
Ἱερούργησας θυσίας τὰς ἀναιμάκτους, τῶ διὰ σὲ τυθέντι, τυθεὶς ὡς ἀρνίον, καὶ τούτω προσήνεξαι, θεόφρον πανόλβιε.

Συνετρίβη πρὸ προσώπου σου Ἱεράρχα, τῆς ἀσεβείας ὄρη, καὶ βουνοὶ τῶν δαιμόνων, πάντες κατετάκησαν, Χριστοῦ δυναμούντός σε.

Ὑψηλότατον τὸν βίον ἔχων Παμμάκαρ, ἐθελοντὶ ὑψώθης, ἐπὶ ξύλου τὸ θεῖον, πάθος ἐκμιμούμενος, τοῦ κόσμον ὑψώσαντος.

Θεοτοκίον
Μεμυημένος τὸν τόκον σου ὁ Προφήτης, σὲ Ἀββακοὺμ προγράφει, κατάσκιον ὄρος, Κόρη ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἒξ οὗ ἐπεδήμησεν.

Ὠδὴ ε'
Τὸν φωτισμόν σου Κύριε
Ἐθελοντὶ μακάριε, παρέδωκας σαυτόν, παθεῖν προθύμως, μιμούμενος Χριστόν, τὸν ὑπὲρ ἡμῶν σαρκὶ παθόντα, καὶ τὰ πάθη μειώσαντα.

Ὡς ἱερεῖον ἄμωμον, ἐκδέδωκας σαυτόν, ὁλοκαυτοῦσθαι πυρὶ τῶν βασάνων, μάκαρ Συμεών, εὐωδία μυστικὴ συντηρούμενον.

Ναὸς τοῦ θείου Πνεύματος, γενόμενος Σοφέ, ναοὺς εἰδώλων κατέστρεψας μοχλῶ, σοῦ τῶν προσευχῶν, καὶ πλανωμένους, πρὸς τὸ φῶς καθωδήγησας.

Θεοτοκίον
Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, Χριστὸν τὸν ἐκ τῶν σῶν, ἁγνῶν αἱμάτων, ἁγνὴ Θεοτόκε, σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένον, καὶ βροτοὺς ἀναπλάσαντα.

Ὠδὴ ς'
Ἐβόησε, προτυπῶν

Μεμύησαι, παραδόξων ἐκ θείων ἐλλάμψεων, τὰ πρὸς θείαν, ὁδηγοῦντα ζωὴν σὲ πανόλβιε, καὶ ἀρρήτου δόξης, Ἱεράρχα ἀνάπλεως γέγονας.

Ναμάπων σε, ζωηρύτων πλησθέντα τοῦ Πνεύματος, ὥσπερ ἄλλον, ποταμὸν ἐξ Ἐδὲμ πορευόμενον, Συμεὼν ἡ θεία, Ἐκκλησία ἀγάλλεται ἔχουσα.

Ἐκάθισας, ὑψηλὴν εἰς καθέδραν διάδοχος, Ἰακώβου, καὶ τρόπων συμμέτοχος, τὴν Ἱεραρχίαν, μαρτυρίω λαμπρύνας Μακάριε.

Θεοτοκίον

Ἰάτρευσον, τὰ ἀνίατα πάθη Θεόνυμφε, τῆς ψυχῆς μου, ἰατρὸν καὶ Σωτῆρα κυήσασα, τῶν βροτῶν τὰ πάθη, τοὶς αὐτοῦ θεραπεύοντα πάθεσιν.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνὰς ἐν τῷ κήτει δεόμενος, Ἐκ φθορᾶς μὲ ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων».

Κοντάκιον Ἦχος β'
Τὰ ἄνω ζητῶν

Τῆς ἄνω Σιών, πολίτης γενόμενος, τῆς κάτω Σιών, τὸν θρόνον ἐγκεχείρισαι, καὶ καλῶς τὸ ποίμνιον, ὁδηγήσας πρὸς μάνδραν οὐράνιον, ἐσταυρώθης Χριστῷ Συμεών, τὸ θεῖον πάθος αὐτοῦ μιμησάμενος.

Ὁ Οἶκος

Τὸν ἐκ γένους Ἀβραάμ, καὶ ἐκ σειρᾶς τῆς τοῦ Δαυϊδ, τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, καὶ συγγενῆ τοῦ Ἰησοῦ, εὐφημήσωμεν σήμερον Συμεὼν τὸν τρισόλβιον, ὡς μεγάλως μέν τὴ ἀγχιστεία Χριστοῦ κλεϊζόμενον, λαμπρῶς δὲ τῶ θρόνω τῆς μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν ἀγλαϊζόμενον, εὐκλεῶς δὲ τῶ αἵματι τοῦ μαρτυρίου καλλυνόμενον, καὶ γὰρ οὗτος, ὡς ὁ Δεσπότης, τῶ σταυρῶ προσεπάγη, τὸ θεῖον πάθος αὐτοῦ μιμησάμενος.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τὴ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεών, Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

Στίχοι

- Ἀδελφὰ πάσχεις, Συμεών, τῶ Κυρίω,
- Ξύλω κρεμασθείς, ὡς ἀδελφὸς Κυρίου.
- Ἐν ξύλῳ ἑβδόμη Συμεὼν πάγη εἰκάδι μακρῷ.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Ἰωάννου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Καθαρῶν.

Στίχοι

- Παθῶν καθαρθείς, ὦ Ἰωάννη Μάκαρ,
- Μονῆς προέστης τῶν Καθαρῶν εἰκότως.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ποπλίωνος, μαχαίρα τελειωθέντος.

Στίχοι

- Σφαγεὶς Ποπλίων, αἷμα σὸν Χριστῷ χέεις,
- Ὃς ἠγοράσθης αἵματι Χριστοῦ πάλαι.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Εὐλογίου τοῦ ξενοδόχου, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος.

Στίχοι

- Τὸν Εὐλόγιον, τὸν ξενιστὴν τῶν ξένων,
- Θεοῦ ξενιστὴς Ἀβραὰμ ξενιζέτω.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήιμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λολλίωνος τοῦ Νέου, ὃς κατὰ γῆς συρόμενος

τελειοῦται.

Στίχοι

- Κονίεται τὸ σῶμα, Μάρτυς Λολλίων,
- Κόνιν φύρεσθαι τὴν ἀπ' αὐτοῦ δοὺς κόνιν.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'

Ἀβραμιαῖοι ποτὲ

Σῶμα βασάνοις προδούς, ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως, οὗ παρετράπης οὐκ ἐνέδωκας, κραυγάζων θεσπέσιε, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θείῳ Παμμάκαρ φίλτρῳ, ἀναφλεχθεὶς τὰς φρένας, πυρὸς ἐνύλου δυνατώτερος, βοῶν ἐχρημάτισας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς ὁ Δεσπότης Χριστός, ἐπὶ σταυροῦ ὑψώθης, τῷ πάθει σεμνυνόμενος, καὶ μέλπεις γηθόμενος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Παρθενομῆτορ ἁγνή, τὸ τῶν δαιμόνων τραῦμα, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ διάσωσμα, Ἀγγέλων εὐπρέπεια, τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, ἐχθροῦ τῆς πλάνης ῥῦσαι.

Ὠδὴ η'

Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ

Ὅλην τὴν αὐγήν, σοφὲ τοῦ Παρακλήτου, τῇ καθαρά σου Συμεών, δεξάμενος καρδία, σκότος τῶν δαιμόνων ἀφεγγές, ἐξηφάνισας πιστοὺς φωτίζων.

Θάλασσαν δεινῆς, Σοφὲ κακοπιστίας, ἀποξηράνας ταῖς ῥοαῖς, τῶν θείων διδαχῶν σου, ἅπασαν κατήρδευσας ψυχήν, στάχυν πίστεως καρποφοροῦσαν.

Ὤφθης ἱερεύς, σεπτὸς ἐν τῷ ἰδίῳ, αἵματι Μάρτυς εἰσελθῶν, ναὸν εἰς θεῖον, ἔνθα πάντοτε ὁρᾷς τὸν διὰ σέ, ὥσπερ ἄμωμον ἄμνον τυθέντα.

Θεοτοκίον

Ἵνα σὲ φωναῖς, Ἁγνὴ χαριστηρίοις, τὴν χαριτώσασαν ἡμῶν, τὸ γένος ἀνυμνῶμεν, σκέπε περιφρούρει τε ἡμᾶς, Θεονύμφευτε ἐκ πάσης βλάβης.

Ὁ Εἱρμὸς

«Τὸν ἐν τῷ σταυρῷ, σαρκὶ προσηλωθέντα, καὶ ὑποδείξαντα ἡμῖν, ὅπλον εἰς σωτηρίαν, Παῖδες ὑπερυψοῦτε Χριστόν, τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ὠδὴ θ'

Ὁ τόκος σου ἄφθορος

Ὡς στῦλος πυρὸς μάκαρ ὠράθης, λαοῦ προηγούμενος τοῦ νέου, ἐξ Αἰγύπτου τῆς πλάνης, καὶ πρὸς γήν, ἐπαγγελίας τὴν θείαν Μάρτυς, τοῦτον εἰσάγων, ταῖς σαῖς ὄντως εἰσηγήσεσι.

Σίμων Συμεὼν διπλῆν τὴν κλῆσιν, λαβών, τὸν διπλοῦν τῇ φύσει Λόγον, ἐναντίον ἀθέων τὸν αὐτόν, Θεὸν βροτόν τε ἀνακηρύττεις, ὅθεν σὲ πάντες, συνελθόντες μακαρίζομεν.

Ἡ γῆ ἡγιάσθη τῇ ἀθλήσει, σοῦ Μάρτυς σταυρῷ προσηλωθέντος, αἱ ψυχαὶ δὲ δικαίων Συμεών, ἀγαλλιῶνται τῇ σῇ ἀνόδῳ, ὅθεν καὶ πάντες, οἱ πιστοὶ σὲ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον

Φωτὶ μὲ καταύγασον τῷ θείῳ, φωτὸς οἰκητήριον, Παρθένε, τῶν παθῶν μου τὸ σκότος τὸ πυκνόν, καὶ νύκτα ὄντως τὴν βαθυτάτην, σαῖς μεσιτείαις, Θεοκυῆτορ ἀπελαύνουσα.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη, σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον, τῆς Ἑορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Ἡ Α' Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.